

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 196.706 van 8 oktober 2009
in de zaak A. 192.657/VII-37.370**

In zake: Randy SWIGGERS
die woonplaats kiest te Wilsele
Schorenhof 1, bus 12

tegen:

het VLAAMS ZORGFONDS

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 mei 2009, strekt tot de "terugvoering van al mijn geleverde bijdragen en niet enkel het kwijtscholden geldboetes". Bijkomend tekent de verzoeker bezwaar aan tegen de jobkorting omdat die niet geldt voor werklozen, leefloners en invaliden.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna : algemeen procedurereglement) opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 oktober 2009.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bieke Claes, die verschijnt voor de verzoeker, en verzoeker zelf die tevens in persoon verschijnt, zijn gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Regelmatigheid van de rechtspleging

3. Het ingediende verzoekschrift luidt letterlijk als volgt :

"Met dit schrijven teken ik, Randy Swiggers woonplaatskiezende te Wilsele, Schorenhof 1/12 dat ik niet akkoord gaat met de genomen beslissing van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, Vlaams Zorgfonds.

Indien het Vlaams Agentschap mijn bezwaarschrift gegrond vinden. Vanwaar die volharde schizofrenie. De ambtenaren begaan overtredingen in naam van de Vlaamse overheid door deze artikels verder toe te passen. De Vlaamse overheid heeft deze artikels het leven ingeblazen en goedgekeurd om zo de Vlaamse Zorgfonds te kunnen innen in Vlaanderen en de vergrijzing aan te kunnen.

Helaas zijn de Vlaamse Brusselaars daarin niet betrokken partij. Het Brusselse geweest heeft zijn eigen legislatie waardoor de inning alleen op vrijwillige basis kan opgelegd worden. Waardoor er geen sprake kan zijn van verplichting tot het betalen van bijdragen en het inherent maakt de leeftijd barema vanaf men 26 jaar wordt.

M.a.w. de Vlaamse overheid weet pertinent dat deze artikels en besluiten niet deugen en aanvechtbaar waren bij de Raad van State en als het moet voor een rechtbank omwille van de discriminatie en het gelijkheidsbeginsel die geschonden wordt.

Mijn gevoel zegt me dat de Vlaamse ambtenaren het ook niet weten en ze met de natte vingers zitten rekenen. De ambtenaren weten heel goed dat ze tegen de wet handelen en de gevolgen van hun ontwetendheid daaromtrent, sturen ze mij naar de Raad van State. Na al die jaren wachten op een antwoord sturen ze me nogmaals wandelen. Samengevat zeggen ze dat mijn bezwaarschrift gegrond is maar daar niet aan kunnen veranderen, omdat ze ambtenaren zijn die verplicht zijn de Vlaamse besluiten en artikels te respecteren en dienen à la lettre toe te passen met als gevolg dat ik verplicht ben de bijdragen te betalen ook al heb ik gelijk in gronde. Vandaar die volharde schizofrenie. Als ik niet akkoord gaat moet ik beroep teken bij de Raad van State. Feitelijk zijn de ambtenaren die mijn hulp inroepen om van hun schizofrenie af te geraken en er duidelijkheid wordt geschept rond deze zaak en materie. Waar gaan we dat schrijven. Wat kan ik anders doen dan Zorro uit te hangen.

Daarom vraag ik aan de Raad van State om deze artikels, besluiten (en of wetten) van de Vlaamse Overheid nietig te verklaren.

Waardoor ik de terugvordering van al mijn geleverde bijdragen en niet enkel het kwijtgescholden geldboetes aanvraag. Mij eveneens vrijwaren van mogelijke represailles omdat ik mijn burgerplicht uitoefent. In de vorm van: wanneer ik (al dan niet) zorgbehoevend wordt, de jaren dat ik mijn zagezegde verplichte bijdragen niet geleverd heb mij deze zorgen kan weigeren, die evenredig gesteld is met de jaren waaraan ik niet mijn bijdragen heb geleverd.

In bijlage bezorg ik U mijn bezwaarschrift die ik geformuleerd heb en opgestuurd naar de Vlaamse Agentschap Zorg en Gezondheid, Vlaams Zorgfonds.

Bijkomend, teken ik bezwaar tegen het recidivisme vanwege de Vlaamse overheid. Dit in het kader van de jobkoring van 250 € à 300 € die de Vlaamse

overheid uitreikt aan 'hard werkende Vlamingen'. Deze korting geldt niet voor werklozen of leeflooners en invaliden wat discriminerend is en het gelijkheidsbeginsel schendt. Deze maatregel is voor deze categorie niet van toepassing, omdat ze minder gestimuleerd worden om werk te zoeken, is eveneens de redenering van de overheid.

Er wordt een gelijkaardig presedent gevonnist. Werklozen kunnen geld teruggeisen.

Sommige gehuwde werklozen kunnen tot 3.000 € per jaar teruggeisen van de fiscus. Sinds 2004 zijn gehuwden en samenwonende fiscaal gelijkgeschakeld. Daardoor maakt het voor belastingsbetalers niet meer uit of ze getrouwd zijn of gewoon samenwonen. De maatregel geldt echter niet voor werklozen. Anders zouden ze netto een hogere werkloosheidsvergoeding ontvangen en minder gestimuleerd worden om werk te zoeken, was de redenering van de Vlaamse overheid. In het arrest oordeelt het Grondwetelijk Hof nu dat die verschillende behandeling een schending is van het gelijkheidsbeginsel. 'Het activeringsbeleid van de bevolking heeft weinig te maken met de maatschappijvorm' was het oordeel van de rechters.

Ik wens de Raad van State op wijzen dat uit een recent verleden het Vlaams Blok / Vlaams Belang veroordeeld werd wegens racisme en het opzetten van volkeren / mensen tegen elkaar. Wat de Vlaamse overheid doet lijkt er sterk op. Daarom vraag ik aan de Raad van State eveneens om deze artikels, besluiten (en of wetten) van de Vlaamse overheid nietig te verklaren.

Hopend op een snelle afhandeling, teken ik".

4. Artikel 2, § 1, 3/, van het algemeen procedurereglement bepaalt dat het verzoekschrift tot nietigverklaring onder meer een "uiteenzetting van de feiten en de middelen" moet bevatten. Die uiteenzetting is een substantiële vereiste en het ontbreken ervan maakt het verzoekschrift niet-ontvankelijk. Een verzoekschrift dat met andere woorden geen middelen of een feitenuiteenzetting bevat, is niet-ontvankelijk.

Onder "middel" moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden beslissing wordt geschonden. De uiteenzetting ervan waarborgt de rechten van verdediging van de andere partijen.

Het voorliggende verzoekschrift bevat geen middel, als hierboven omschreven. Het enige wat in het verzoekschrift te lezen staat, is voornamelijk kritiek op het systeem of de figuur van de zorgverzekering zelf. Er wordt echter geen enkele concrete rechtsregel of rechtsbeginsel aangegeven die zou zijn geschonden en al evenmin wordt uiteengezet waarom die regel of dat beginsel dan geschonden zou zijn.

Een dergelijke uiteenzetting voldoet niet aan de voorwaarden opgelegd door het algemeen procedurereglement.

Het beroep is dan ook niet ontvankelijk.

5. De zaak kan op grond van artikel 93 van het algemeen procedure-reglement bijgevolg met korte debatten definitief worden beslecht.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht oktober tweeduizend en negen, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,
met bijstand van

Dieter Decock,

staatsraad, waarnemend voorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Dieter Decock

Eric Brewaeys